

Розмова з листком

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Діткнулась ставу осені рука,
Паде на хвилі журавлине: кру,
І поширяється далеч укруг,
Друкує в хмарах зорями друкар.

В руці з землі листок маленький дру.
О, як є повно в нім зими примар,
Та крихта літа ще життя трима.
Листок маленький, мій зів'ялий друг.

Розвіється життя останній хунт,
Що вітер все про нього грав, брехун,
Коли за щастя вів із ним ти спір.

Та не сумуй; ти весну мав. Тям те:
Не раз майстерством є та щастям теж
Знання самоошуки пити спирт.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/rozmova_z_lystkom